VIMANA

1972

2

VIMANA

Julkaisija Interplanetistit ry - Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on tutkia ja välittää "lentäviä lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Jarl Lund

Vuotuinen jäsenmaksu 15 mk

Yhdistyksen postiosoite:
PL 101
00101 Helsinki 10

Postisiirtotili 1292 00 - 8

V I M A N A on neljä kertaa vuodessa ilmestyvä jäsenlehti

1972 2 VIMANA

TURUSSA UFO-SEMINAARI

15- 16 heinäkuuta

Kesäpäivien kokouspaikka on Åbo Studentkåren-in talo, josta oheinen kuvamme. Ilmoittautumiskaavake ja päivien ohjelma on lähetetty jäsenillemme.

Tapaamme joukolla Turussa virkistävien ja UFO-tietouttamme kartuttavien kesäpäivien merkeissä!

HYNEK JA UFOT

(Intervju med J. Allen Hynek. Sökaren, Box 3063 10361 Stockholm 3.)

Päätoimittaja Sven Magnusson'in erikoisluvalla VIMANAlle.
Suom. Jarl Lund

Tähtitieteilijä J. Allen Hynek oli yli 20 vuotta Amerikan ilmavoimien tähtitieteellisenä asiantuntijana UFO-kysymyksissä - kunnes ilmavoimat Condonin-komitean suosituksesta muutama vuosi sitten lopetti UFO-tutkimuksensa. Viime vuoden aikana on Hynek useissa kirjoituksissa amerikkalaisissa lehdissä puhunut ja selittänyt UFO-tutkimuksen puolesta. Häntä voidaan pitää maailman johtavana UFO-asiantuntijana, ja olemme iloisia voidessamme esittää aikakausilehti Sökaren tekemän kirjehaastattelun prof. Hynek'in kanssa.

- Olemme kuulleet ruotsalaiselta sanomalehtimieheltä Eugen Semitjov'ilta, joka on käynyt luonanne, Teidän kallistuvan UFO-ilmiön maapallon-ulkopuoliseen selitykseen. Onko tämä oikein?

- En ole vielä liittynyt mihinkään määrättyyn teoriaan. Voimme verrata tilannetta UFOjen suhteen esim. käsitykseen revontulista muutama sata vuotta sitten. Vaikka ilmiö oli olemassa, kukaan ei kuitenkaan tiennyt, mikä sen aiheutti. Siihen aikaan ei ollut riittävästi tietoja fysiikasta, että olisi voitu selittää, mitä revontulet oikeastaan ovat. Ei tiedetty, että atomilla on ydin tai että oli olemassa sellaista kuin sähköisesti ladattuja hiukkasia tai aurihkotuuli. Nyt meillä on nämä tiedot, ja revontulien selitys on tullut ilmeiseksi. Ilmiö syntyy sähköisesti ladattujen hiukkasten, jotka säteilevät auringosta, nk. aurinkotuulen pommittaessa ylempää ilmakehäämme. Tänään ehkä tietomme eivät ole riittävät UFOjen selittämiseksi, mutta tämän ei pidä estää meitä tutkimasta ilmiötä ja keräämästä siitä tietoa tulevaa käyttöä varten.

Uskon täysin varmasti, että eräs asia on todettu, ja se on, että UFOja ei voida selittää vain tavallisten esineiden virhetulkintoina, ja tämä on ensi askel kohti vakavaa UFO-tutkimusta.
Monet UFOt käyttäytyvät tavalla, joka voidaan käsittää älylliseksi - mutta mistä tämä intelligenssi tulee, en voi vielä sanoa. Sen alkuperän voidaan hyvin ajatella olevan ei-maanpäällisen, maapallon ulkopuolelta. Mutta mitä tarkoitetaan "ei-maanpäällisellä"? Pitääkö esim. ei-inhimillisen intelligenssin välttämättä olla ei-maanpäällinen? Miten on paranormaalien intelligenssien, jotka näyttävät manifestoituvan poltergeist-ilmiöinä tai vastaavina?

- Mikä on Teidän käsityksenne USA:n ilmavoimien ja Condon-komitean suorittamasta tutkimuksesta? Ovatko ne hyvin tehdyt?

- Ei kummankaan, ilmavoimien eikä Condon-komitean tutkimuksia voida pitää hyvin tehtyinä. Ilmavoimien pääasiallinen mielenkiinto on ollut maan turvallisuus - sen tehtävä on turvata meitä ilmasta käsin tulevalta vaaralta. Ilmavoimat ei ole tieteellinen organisaatio, ja se hoitaa UFO-tutkimukset hyvin huonosti. Minulla on kirjassani "The UFO Experience" (julkaistu huhtikuussa tänä vuonna) kokonainen luku ilmavoimien tavasta käsitellä UFO-probleemaa - sen nimi on "Pages from Blue Book". Mutta Condon-komitea oli vielä pahempi. Se teki kaksi hyvin raskasta virhettä. Se määritteli aiheen väärin ja tutki väärää asiaa.

Condon kuvasi jokaista ilmassa olevaa esinehavaintoa, joka havainnontekijälle oli hämmentävä, UFOksi. Mutta tämä on hyvin huono määritelmä. Voisin löytää tuhansittain henkilöitä, joita planeetta Venus on hämmentänyt tai tieteelliset ilmapallot, satelliitit tai meteorit. Mutta yksinomaan se seikka, että he ovat olleet hämmentyneitä näkemästään, ei tee sitä UFOksi. Minä määrittelen UFOksi havaintoa jostakin, joka jää hämmentäväksi sellaisten henkilöiden tutkimuksen jälkeen, joiden pitää pystyä tunnistamaan, onko kysymys luonnollisesta esineestä. Kun siis Venus voi hämmentää tuhansia ihmisiä, niin tähtitieteilijä, joka tutkii todistajien lausuntoja, ei epäilisi kauaa sen alkuperää. Ilmoitus voitaisiin nopeasti sivuuttaa IFOna (identified flying object), eikä antaa sen lojua UFO-havaintokokoelmissa.

Sitä paitsi Condon-ryhmä tutki väärää asiaa. Se tutki ilmoituksia pelkästään ETI-hypoteesin pohjalta (ETI = maan ulkopuolinen intelligenssi) sen sijaan, että olisi tutkinut, voitiinko jokainen tapaus selittää jollakin luonnollisella tavalla.

Oli miltei niinkuin tutkittaisiin harmaavalaan elämänkiertoa ja tutkittaisiin ainoastaan, onko se jonkin erikoisen luomistapahtuman tuote. Mikäli tutkijat eivät voineet todistaa sitä, selittäisivät he, ettei harmaavalasta ole olemassakaan.

Condon-ryhmän tehtävänä olisi ollut selvittää, onko olemassa raportteja, jotka viittaavat sellaisten ilmiöiden olemassaoloon, joita ei voida selittää nykyajan tieteellisen tietämyksen perusteella olettamatta, että UFOt a priori - jos niitä on - olisivat maan ulkopuolisia. Tieteellisessä tutkimuksessa ei pidä etsiä tietoja vain jonkin tietyn idean mukaan. UFO-probleema on yksinkertaisesti tämä: onko niissä kaikissa UFO-havainnoissa ympäri maailman uudenlaatuisia empiirisiä havaintoja, jotakin joka on uutta tieteelle? Tämä on ensin todettava, ennenkuin ryhdytään teoretisoimaan. Yhden ainoan hypoteesin kokeileminen, jota sitä paitsi tässä tapauksessa, nykyolosuhteissa, ei voida tutkia, ei ole tiedettä.

Condon-ryhmän olisi tarvinnut tutkia, muodostavatko UFOt jonkin uuden ilmiön olettamatta ensin mitään niiden alkuperästä. Kysymys on, onko olemassa todellisia UFOja (ei virhetulkintoja jne). "Mitä ne ovat" muodostaa myöhemmän kysymyksenasettelun. Osoitettuaan, että eräät UFO-havainnot voidaan selittää luonnollisella tavalla (ja ettei siis kysymyksessä ollut UFO) eteni Condon-ryhmä ja oletti, että kaikki UFO-havainnot voidaan selittää samalla tavalla.

Mutta enemmän kuin neljännes niistä harvoista heidän tutkimistaan tapauksista jätettiin ilman minkäänlaista tyydyttävää selitystä. He ainoastaan olettivat, että myöskin näillä täytyy olla jokin luonnollinen selitys. Jos Condon-raportti luetaan oikealla tavalla (ei ainoastaan Condonin yhdistelmää), muodostaa se itse voimakkaan todistuksen todellisen tieteellisen probleeman olemassaolosta. Minulla on monta tiedemiesystävää, jotka kiinnostuivat UFO-probleemasta vasta luettuaan Condon-raportin - mutta luettuaan sen kannesta kanteen.

- Onko UFOlogia mielestänne tärkeä tutkimusala, jonka pitäisi saada hallitusten ja YK:n tuen?

- Ehdoton mielipiteeni on, että "ufologia" on tärkeä tutkimusalue, jonka pitäisi saada hallitusten ja YK:n tukea. Olen monta kertaa ehdottanut, että pyydettäisiin YK:ta toimimaan eri maiden UFO-havaintojen "clearing- housena" kuin myös UFO-tutkimuksessa näissä maissa. Kesäkuun 18 päivänä 1966 oli minulla tunnin pituinen keskustelu silloisen YK:n pääsihteerin U Thantin kanssa, joka osoitti suurta mielenkiintoa aihetta kohtaan ja sanoi, että varsinkin Etelä-Afrikan valtiot olivat osoittaneet suurta huolestumista ilmiön suhteen. Hän kysyi minulta, uskoinko UFOjen tulevan toisista maailmoista. Vastasin hänel-

le, että nykyisen tietämyksemme mukaan vaikuttaa tuollainen aivan mahdottomalta useista syistä, mm. suunnattomat etäisyydet maailmankaikkeudessa, joka tehnee aivan pelottavaksi ajan, joka tarvitaan muista maailmoista tänne tuloon. Tähän vastasi U Thant, että hän henkilökohtaisesti uskoi elämää olevan muilla paikoin maailmankaikkeudessa, ja aikatekijästä hän sanoi: "Mikä meistä vaikuttaa monelta vuodelta, on ehkä vain päivä muille".

U Thant sanoi myös, ettei hän henkilökohtaisesti voinut tehdä mitään kiinnittääkseen YK:n yleiskokouksen huomion asiaan, mutta ehkä jokin jäsenvaltio voisi helposti tehdä tämän, ja jos tämä tapahtuisi, YK voisi sen jälkeen antaa apunsa. Tähän asti ei millään valtiolla ole ymmärrettävästi ollut rohkeutta tehdä tällaista ehdotusta, mutta aihe voittaa hitaasti tieteellistä arvovaltaa eikä kestäne kovin kauan, ennenkuin tällainen toimenpide suoritetaan. Tässä yhteydessä ihmettelen eikö Ruotsi, jolla on pitkä UFO-havaintojen historia, voisi olla maa, joka ottaa tämän esille yleiskokouksessa.

– Mitä ideoita Teillä on tulevasta UFO-tutkimuksesta? Joitakin neuvoja tutkijoille?

– Siksi kunnes ufologia on voittanut yleisempää arvostusta tiedemiesten keskuudessa olisi parasta mitä voitaisiin tehdä perustaa pieniä "instituutteja", "laitoksia" jokaiseen maahan sellaisten tiedemiesten johdolla, jotka ovat kiinnostuneita aiheesta (ja heitä on monta, joskaan he eivät halua esiintyä julkisesti).

Kirjassani omistan kokonaisen luvun vetääkseni suuntaviivat tulevalle UFO-tutkimukselle. Ehdotan uudenaikaista tietojenkäsittelyä. Niinkuin tilanne nyt on, on häpeä, että ilmavoimien koko UFO-dokumenttikokoelma on ainoastaan kronologisessa järjestyksessä. Jos esim. halutaan verrata tapauksia, joissa UFOlla on korkea kiihtyvyys, huomataan, että tämä on mahdotonta, sillä olisi tutkittava jokainen havainto, mutta kun ne ovat järjestetyt ainoastaan päivämäärän mukaan, olisi erittäin hankalaa poimia esiin tarvittavat tiedot. On siis käytettävä uudenaikaisia tietojenkäsittelymenetelmiä, että voidaan nopeasti verrata UFOjen käyttäytymistä mm. radan, värin, muodon, miehistön ja tietenkin havainnontekijän ominaisuuksien suhteen. Vertailevia tutkimuksia, joilla meidän aikanamme on suuri merkitys muilla aloilla – sosiologiassa, lääketieteessä, juridiikassa, psykologiassa – on luonnollisestikin myös suoritettava ufologian piirissä. Emme voi väittää, että aihetta olisi vielä todella tutkittu! Kaikki mitä meillä on tähän asti, koostuu havaintokoelmista, joiden keskinäiset syy-yhteydet ovat suuressa määrin tuntemattomat.

On myös tutkittava uusia tapauksia niin pian kuin mahdollista käyttämällä uudenaikaisia välineitä (spektrograafeja, infrapunavarusteita, filmikameroita, nauhureita jne.). Jokaisen laitoksen tulisi olla varustettu tällaisilla laitteilla. Useimmissa tapauksissa on UFO luonnollisestikin ollut poissa jo aikaa sitten, kun tutkijat tulevat paikan päälle, mutta sellaisissa tapauksissa, missä fyysisiä vaikutuksia on ilmoitettu (laskeutumisjälkiä, palaneita renkaita, katkenneita puita jne), voidaan arvokkaita mittaustutkimuksia suorittaa.

On myöskin tärkeätä, että UFO-havainnontekijät tutkitaan, ovatko he jollakin tavalla erikoisia vai edustavatko he väestön keskivertoa. Uudenaikaisia psykologisia testejä (hypnoosi mukaanluettuna) voidaan käyttää hyväksi.

Yhteydenpito näiden eri maiden pienten "laitosten" välillä tulisi olla vilkas. On perustettava tällaisten laitosten kansainvälinen "unioni" (muistuttaen esim. International Astronomical Union'ia), joka vähitellen alkaisi julkaista tieteellistä aikakausilehteä.

Yhdistyneet Kansakunnat (ehkä UNESCO?) voisi olla suureksi avuksi tällaisen aikaan saamiseksi.

- Mikä on käsityksenne useissa eri maissa esiintyvistä tutkimusryhmistä, esim Nicap, Apro ja muut?

- Monet yksityiset UFO-tutkimusryhmät eri maissa yrittävät kyllä tehdä hyvää työtä, mutta niiltä puuttuu varoja ja enimmäkseen myös tieteellinen suuntaus. Ne ovat riippuvaisia jäsenmaksuista, joista jäsenet vastavuoroisesti saavat jäsenjulkaisuja jne, jotka - pitääkseen yllä mielenkiintoa - liian usein saattavat sisältää sensaatiomaisia UFO-kertomuksia, jotka ovat tuskin muuta kuin jännityskertomuksia - eivätkä tietenkään tieteellisiä tutkimuksia.

On ymmärrettävä näiden vaikeudet ja toivottava, että ajan mittaan niistä on suurta apua, ehkä voivat jopa tulla liitetyiksi pienempiin tieteellisiin "laitoksiin". Myöskin voivat tieteellisemmin orientoituneet jäsenet näissä ryhmissä itse muodostaa tällaisia "laitoksia".

- Mikä on käsityksenne ns. humanoiditapauksista?

- Jacques Vallee on humanoiditapausten suuri asiantuntija ja olen hiljattain nähnyt hänen useita satoja tapauksia käsittävän luettelonsa. Luulen, että meidän on hyväksyttävä ajatus, että "humanoideja" on olemassa, mutta voimmeko todella sanoa niitä "eläviksi" tai jos ne ovat "robotteja" tai jopa "elementaaleja", en voi sanoa. Kirjassani omistan yhden luvun humanoiditapauksille.

- Mikä on käsityksenne ns. "kontaktihenkilöistä" esim. Adamskista, Fry'sta ja Van Tassel'ista?

- Humanoiditapauksia ei pidä sekoittaa "kontaktihenkilöiden" kanssa. Huomattava ero on, ettei tavallisissa (!) humanoiditapauksissa esiinny ollenkaan tai hyvin harvoja yrityksiä yhteyden ottoon. Humanoidi näyttää lähinnä olevan kiinnostunut pakoon pääsystä niin pian kuin mahdollista. Lisäksi niillä, jotka ilmoittavat nähneensä humanoideja, on tavallisesti vain yksi tällainen kokemus. "Kontaktitapauksissa" esiintyy toisaalta "sanomia" ihmiskunnalle. Tyypillinen kontaktihenkilö on yksinäinen todistaja - on harvinaista, että on olemassa joku muu silminnäkijä - ja hän näyttää voivan saada yhteyden hyvin usein - joskus joka viikko! Vaikuttaa tilastollisesti mahdottomalta, että eräät harvat yksilöt olisivat niin suosittuja, että heistä olisi tullut "kosmisen" sanoman vastaanottajia. Tällaisista "kontaktihenkilöistä" tulee myös "lentolautas-kulttien" johtajia - itsenimeämiä "avaruusihmisten" sanansaattajia.

Kerran haastattelin Adamskia. Hän tyrkytti minulle vain lentolautasvalokuviaan, mutta kieltäytyi vastaamasta teknisiin kysymyksiin, miten kuvat oli saatu. Käsitin hänet petkuttajaksi, ja käsitykseni mukaan (mutta luonnollisesti voin olla väärässä) pätee sama Fry'n, Van Tassel'in jne suhteen. Uskon, että tällaiset ihmiset ovat tehneet paljon haittaa ja estäneet älykkäitten ihmisten vakavaa suhteutumista UFOihin.

- Oletteko itse nähnyt UFOn?

- En ole milloinkaan tehnyt UFOn lähihavaintoa. Olen nähnyt ihmeellisiä esineitä taivaalla, mutta minulla ei ole aihetta kuvata niitä UFOiksi, koska on mahdollista, että niillä on täysin luonnollinen selitys. Ratkaistakseen, ovatko nämä esineet UFOja, on tieteellisesti pätevien henkilöiden tutkittava havaintojen olosuhteet ja yksityiskohdat ja mikäli havainto edelleen on selittämätön, silloin voidaan esinettä sanoa UFOksi.

J. Allen Hynek: The Ufo Experience, Henry Regnery Co., 114 W.Illinois St. Chicago,III.,USA

HAVAINTO-ilmoituksia

UFO-HAVAINTO NASTOLAN SALAJÄRVELLÄ

Seuraava havaintokertomus on laadittu opettaja Aino Niinistön suorittaman haastattelun pohjalta, joka haastattelu otettiin ääninauhalle. Haastattelijan tekemät kysymykset on tässä jätetty pois.

Opettaja Mirjam Loise Nastolan Kumialta kertoo tapauksesta seuraavaa:

"Kerron tapauksesta, joka on niin merkittävä, että se on suorastaan muuttanut maailmankatsomustani. Oli vuosi 1970, maaliskuun 10. päivä. Menin illalla noin klo 20.30 ulkoiluttamaan koiraani Kumialta Ruuhijärven suuntaan ja olin noin kilometrin päässä kotoa, mäellä. Silloin huomasin Salajärven yläpuolella valtavan, hehkuvan, loistavan esineen. Se oli kuin suuri kuu loistaen kelmeätä valoa, mutta siinä ei ollut mitään kuun vuoria ja meriä, se oli tasainen pinnaltansa. Pysähdyin tietenkin sitä seuraamaan. Havaitsin, että se kulki koillisesta kohti lounasta hyvin hitaasti, hyvin korkealla. Ajattelin, että nyt näen jotakin sellaista, että kukaan ei sitä todeksi usko, jos minä siitä kerron. Päätin kiireesti hakea tälle tapaukselle todistajia. Siinä lähellä asuvat Kerttu ja Artturi Virtanen. Juoksin heidän talollensa. Koska tiesin, että Artturi Virtanen on paikkakunnalla tunnettu säähavainnoitsija ja luonnontutkija, huusin tuvan ovelta, että tulkaapas nyt kiireesti katsomaan, kun Salajärven yläpuolella on täysi kuu. Se oli haaste Artturi Virtaselle. Hän sanoi, että mitäs sinä nyt hassuja puhut, eihän sitä nyt kuuta näy, kun vastahan se lauantaina syntyi, eikä sekään näy, sen sirppihän on aivan vastakkaisella puolella taivasta. Käskin heitä kiireesti tulemaan vaan, ja nämä lähtivät niin kiireesti, etteivät takkiakaan ehtineet päällensä ottaa. He tulivat sitten sinne järven rantaan havaintojansa tekemään, mutta minulla oli kiire kotiin, sillä halusin ehdottomasti poikani Miikan näkevän saman minkä minä olin nähnyt. Lähdin koirineni kulkemaan kotiin niin kiireesti kuin se suinkin oli mahdollista, ettei se esine sieltä taivaalta vaan ehtisi hävitä, ennenkuin saisin sen Miikalle näytetyksi. Esine kulki hyvin hitaasti kirkolle päin, siis kohti lounasta. Mutta kun tämä maasto on hyvin mäkinen niin pelkäsin sen häviävän jonkin mäen taakse. Tuossa Mikanderin mäellä minä vielä näin sen loistavan siellä taivaalla, mutta kun taas tulin alamaastoon ja sitten nousin kotipihaan, en nähnyt sitä enää samanlaisena. Nyt siinä oli kuin suuri, valtavan kirkas pilvi. Hain poikani Miikan sisältä. Hän tuli ulos, löi tapauksen leikiksi ja huuteli, että tuota, tässä kun on juuri teeaika, niin tulkaapas meille iltateelle. Jätin hänet siihen portaille ja menin sisälle soittaakseni Etelä-Suomen Sanomiin. Ajattelin, että jospa vaikka sieltä Lahden tähtitornista olisi esine nähty ja jotakin tietoa saatu. Sieltä sanottiin, ettei tähtitornista ole mitään ilmoitettu. Toimituksesta kerrottiin, että samana iltana oli soitettu Padasjoelta ja Orimattilasta jostakin tämmöisestä valoilmiöstä. Sitten menin uudelleen ulos ja yhdessä poikani kanssa näimme, miten se pilvi laajeni ja vähitellen menetti valovoimaansa ja hiljalleen häipyi pois näkyvistä tuonne metsän taakse. Pilvi oli korkeimmillaan tuossa metsän yläpuolella, se pudotti korkeutta kaiken aikaa liikkuen kuitenkin hyvin hitaasti, ties vaikka olisi välillä ollut liikkumatta. Seurasimme sitä kaikkiaan 45 minuuttia.

Olin tavattoman pahoillani, kun mieheni ei sinä iltana ollut kotona. Hän oli koululla pitämässä kerhoa. Tietenkin me sitten heti kerroimme sen hänelle. Hän ei osannut silloin kantaa ottaa. Mutta sitten seuraavana aamuna kerroin tämän

koululla virkasisarille ja -veljille, vaikkakin arvelin, että voihan siinä naurunalaiseksi joutua. Mutta olipas aika hämmästyttävää, kun Ruuhijärvellä asuva opettaja Anja Oso rupesikin kyselemään, että mihinkäs aikaan illasta tämä oli. Minä sitten kerroin. Hän oli siihen aikaan juuri ollut paistamassa viinereitä heidän keittiössään, jonka ikkunat ovat metsän puolelle. Kun hän oli panemassa viinereitä uuniin, niin hän ikäänkuin toisella silmällänsä havaitsi, että keittiön ikkunan ylänurkasta vinosti alaspäin näkyi valoa, liikkuvaa valoa, joka kulki vinosti ylhäältä alaspäin. Kun sai pantua ne viinerit uuniin, hän meni ulos katsomaan. Siellä ei ollut mitään. Hän näki tämän useammankin kerran ja juoksi joka kerran ulos. Ei siellä ollut mitään. Jollakin tavalla minä yhdistän tämän valoilmiön omaan havaintooni, koska se sattui juuri puoli yhdeksän aikaan illalla.

Kyllä tämä on aivan luotettavana havaintona pidetty perheessämme ja itseeni se on tehnyt sellaisen vaikutuksen, että olen hankkinut itselleni ufokirjallisuutta ja tutkinut sitä. Niinkuin jo sanoin, on tämä tehnyt minuun niin suuren vaikutuksen, että se onsuorastaan muuttanut elämänkatsomukseni. Nyt odotan ja toivon, että saisin vielä sellaista nähdä."

Rouva Kerttu Virtanen, joka yhdessä miehensä Artturi Virtasen kanssa seurasi ilmiötä Salajärven rannalta käsin, kertoi havainnostaan:

"Kun rouva Loise lähti pois, niin se liiteli vaan, ihan sillä lailla, ihan pyörimällä pyöri näin, mutta se ei mennyt suoraan, se oli ikäänkuin paikkaa hakemassa. Se oli ihan niinkuin iso lautanen, ihan havainnollisesti sitten rupesi näkymään se, kun se tuli lähemmäksi, että joku esine se täytyy olla, että mikään muu se ei voi olla. Siinä oli selvät esineen rajat ja ihan selvä pohja siinä oli. Se oli kuin pyöreähkö siitä keskipaikoilta. Minun käsitykseni mukaan ja kyllä meidän mies sanoi samaa, että

siinä oli erillinen pohja, joka nousi loivasti ylös keskipaikkaa kohti. Se oli niin paljon kaukana, että sitä väriä ei voi tarkkaan sanoa, mutta kirkas se vaan oli. Mutta kumminkin siinä oli ihmeen erikoinen pohja. Ja sitten mieheni sanoi, että se voi vaikka laskea tuohon. Jos niille on tullut joku häiriö koneeseen. Kyllä minä menen katsomaan, että minkälainen mies se on, joka sieltä tulee pois. Minä sanoin, että silloin minä kyllä lähden, en kyllä kattomaan jää. Se hidasti liikettään siinä paikassa ja se teki semmoisen mutkan. Sehän oli tulossa Salajärvestä tänne päin. Jos se olisi tehnyt sitä samaa liikettä, se olisi mennyt tästä ohitse tämän talon päällitse. Mutta justiin Alastalon huvilan kohdalla se teki semmoisen ihmeen mutkan. Me luulimme, että se voi ruveta laskemaan, kun se rupesi tekemään semmoisia liikkeitä. Mieheni arveli, että nyt niille tuli kumminkin vika moottoriin. Niinkuin tuuli vie putoavaa lehteä, niin se kauniisti heilui. Se pyöri näin. Ei se mennyt suoraan, mutta liikettä oli koko ajan. Silloin se valo tuli meihin suoraan. En tiedä mikä valo, mutta se pyrstö tuli vaan meihin päin. Se oli niin kauhean kirkas ihan niinkuin hitsauskipinän liekki. Se esine kääntyikin meistä pois päin, niin se liekki tuli meihin päin. Se oli pitkä valo, joka jäi jälkeen päin, kun se esine lähti menemään toiseen suuntaan, Ahtialaan päin, niinkuin Lahteen päin näiden harjujen poikki. Siinä oli niin kova valo, siinä oli kaksi erillistä valoa, semmoista suihkua. Sen minä aina muistan, kun minä sanoin, että en voi katsoa, kun se koski silmiin niin kauheasti. Kun se kääntyi niin meidän mies sanoi, että sehän on aivan hirveätä, että tuollainen kuumuus ja valo voi tulla. Ihmisestä se tuntui, että se täytyisi olla hirveän kova kuumuus, ennenkuin saa sellaisen valon. Siinä oli monta eri väriä. Ei se ollut niinkuin tuli. Ei se punanen ollut, se oli retliini ja sininen ja siinä oli monta väriä."

Alberto Sanmartin:

ERÄS KOHTAAMINEN

(UFO-Nachrichten Nr 184 - Dezember 1971)

Jatkoa VIMANAN numerosta 1/1972.
Suom. AN

- Entäpä ellei niin käy?
- Jos Maan kansat aloittavat atomisodan, tuhoutuu ihmiskunta miltei kokonaan, ennenkuin tämä sota muodostuu vaaraksi muille planeetoille.

Miksi miltei?
- Koska kaikki, jotka sen ansaitsevat, noudetaan Maasta ja viedään vieraanvaraisemmalle planeetalle, ennenkuin loppu tulee.

Hänen sanansa tekivät minuun syvän vaikutuksen, sillä hän puhui ilman paatosta, sangen yksinkertaisesti, säälien, mikä antoi hänen sanoilleen vielä pelottavamman merkityksen.
- Tuleeko ihmiskunnan loppu maanpäällä olemaan lyhyt?
- Teidän ajanlaskunne mukaan kaikki on ohi muutamassa minuutissa.
- Kuinka saatatte tietää, ketkä ovat niitä, jotka ansaitsevat tuholta pelastumisen?
- Viha kuvastuu hengestä. Aika loppuu, tee viimeiset kysymyksesi.

Nyt ajattelen hyvin nopeasti, mikä minusta olisi kiinnostavinta saada tietää.
- Tulenko vielä näkemään sinut?
- Et.
- Miksi en?
- Minä palaan takaisin maailmaani.
- Koska?
- Näinä päivinä.
- Tuletko takaisin?
- En.
- Etkö enää koskaan?
- Sitä en tiedä. Missään tapauksessa en nyt. Tehtäväni maanpäällä on päättynyt.
- Kuinka monia kieliä puhut?

Odottamaton kysymys ei häntä hämmästyttänyt.
- Ranskaa, italiaa, portugalia ja espanjaa.

Entä minä, mitä minun on tehtävä?
- Sinun on se tiedettävä. Kivi on hallussasi.

Mitä sinä kivestä tiedät?
- Kaiken.
- Kuka sen minulle antoi?
- Muuan lähettiläs, jollainen minäkin olen.
- Sinun maailmastasi?
- Niin.
- Mistä syystä tämä kivi annettiin juuri minulle?
- Vaatimattomuutesi vuoksi.

Vastaus hämmästytti minua ja toin sen ilmi:
- Tuohan on kummallista, sillä ne jotka minut tuntevat, pitävät minua erittäin ylpeänä.
- Pitää paikkansa.
- Mutta sitten . . ?
- Sinä myönnät, että muiden ihmiskuntien moraali on korkeampaa ja asetat sen Maan ihmisten yläpuolelle. Siinä sinun vaatimattomuutesi.
- Tuossa olen yhtä mieltä. - Mikä kivi on?
- Minän salaisuus - minän suhteessa aikaan ja tilaan.
- Tulenko pääsemään tuon salaisuuden perille?
- Lähellä olet; valitettavasti minun ei ole

mahdollista tietää tulosta. - Nyt lähden.
- Vielä minuutti. Onko Maa nyt kriittisessä vaiheessa?
- Erittäin kriittisessä. Aivan liian kriittisessä.
- Vielä yksi utelias kysymys: Mikäli ihmiskunta tuhoutuu, olenko minä niiden joukossa, jotka viedään toiselle planeetalle?
- Et.
- Miksi en?

Hän epäröi hieman.
- Koska olet nyt täyttänyt tehtäväsi.

Hän nousee ja pyytää, etten lähtisi paikaltani, ennenkuin kelloni mukaan on kulunut kaksi minuuttia. Hän hymyilee ja menee.

Kun määrätyt kaksi minuuttia on kulunut, menin kadulle. Hän oli hävinnyt. Itse asiassa en luullutkaan tapaavani häntä, pelkästä tottumuksesta katselin katua ylös ja alaspäin.

Kun ajattelin käymäämme keskustelu, sanoin itselleni, että minun olisi pitänyt kysellä paljon muuta, saada selvitystä moniin kysymyksiin. Mutta kaikki oli tullut liian äkkiä, minulla ei ollut aikaa harkita.

Lukija voi itse eritellä keskusteluamme ja vetää siitä omat johtopäätöksensä. Minua puolestani vavahdutti eniten vastaus, jonka sain kysymykseeni:"Ketkä ansaitsevat tulla viedyksi toiselle planeetalle". Hänen vastauksensa oli: "Viha kuvastuu hengestä". Minun mielestäni ja katsottuna meidän kovasti maallisesta näkökulmastame vastauksen olisi pitänyt olla: " Viha kuvastuu kasvoista tai katseesta . . ." ja kun ei voi ottaa lukuun, että hän olisi sekottanut käsitteet, saatan vain kuvitella, että hänelle on henki kuin kuvastin, kuin katse.

On tärkeää mainita, että hänen telepaattinen kyvykkyytensä - kuten niiden korkeammalle kehittyneiden olentojen, jotka täällä käyvät - on

kehittynyt paljon meidän kykyjemme yläpuolelle. Siitä ovat jo sangen monet saaneet vakuuttavia todisteita.

+ + + + + + + + +

En voi millään taata, että tuo kaunis ja merkillinen nainen olisi kotoisin maan ulkopuolelta. Hän tiesi nimeni ja tunsi kiven alkuperän, mutta sehän ei vielä mitään todista, sillä valokuvia minusta ja kivestä oli ollut useissa maailman lehdissä.

Mitä tulee kaavaan, jonka nainen minulle antoi, niin aika on näyttävä pystyykö joku sen tulkitsemaan. Käyttäköön kukin omaa arvostelukykyään. Olen toistanut sanatarkasti koko keskustelumme. Omasta puolestani olen sekä sisäisesti että psykologisesti vakuuttunut hänen olleen kotoisin maan ulkopuolelta. Sillä hänen varmuutensa, levollisuutensa ja tapansa hallita tuota tilannetta todistivat harvinaista moraalia ja intelligenssiä. Mielestäni en myöskään helposti tule hämätyksi. Mielenkiintoni herättämiseen tarvitaan jotain enemmän - ja tässä tapauksessa tuo "jotain enemmän" oli todellisen sivistyksen suoma hienostuneisuus - ties kuinka monien miljoonien vuosien sivilisaatioon pohjautuvaa. Se on jotain jonka valtaan joutuu.

Tämä tapahtui 16. marraskuuta 1957, tarkalleen kolme vuotta siitä, kun sain kiven Madridin lähistöllä. Seuraavana päivänä näin lentävän kiekon. Otin siitä valokuvan ja myöhemmin otin kokonaisen sarjan valokuvia samanlaisista esineistä.

Tiedoksi lukijoillemme:

Daniel W. Fry'n julkaisun "Understanding" osoite: P.O. Box 206, Merlin, Oregon 97532, USA.

HEVONEN SAIRASTUI UFO-TAPAUKSEN JÄLKEEN

(Flying Saucer Review Case Histories Supplement 6 August 1971)

Kirjoittaja on Canadian UFO Report-lehden toimittaja ja julkaisija (os. Box 758, Duncan, B.C. Canada). Tämä artikkeli ja sen kuvat on otettu lehden kevätnumerosta vuodelta 1971.

Suomennos: Pekka Teerikorpi

UFO-ilmiöiden historiaan on kuuluisana jäänyt lemmikkiponi Snippyn tapaus King Ranch'illa Coloradossa. Snippy löydettiin eräänä järkyttävänä päivänä syyskuussa 1967 kuolleena kaulan ja pään liha kirurgisella tarkkuudella irroitettuna. Maassa lähellä olleet jäljet ja raportit selittämättömistä ilmiöistä ilmassa aiheuttivat spekulointia mahdollisista UFO-vierailijoista.

Tapauksesta kehittyi nopeasti etusivun juttu ja matkailuvaltti sillä seurauksella, että jonkin ajan kuluttua oli vaikea erottaa kuviteltua todellisesta. Mutta mikä sitten totuus Snippyn tapauksessa lieneekään (ja omituisen vähän kiinnitettiin huomiota muihin karjakuolemiin, joita sattui samalla alueella suunnilleen samoihin aikoihin), niin ei ole epäilystäkään, etteivätkö nämä muukalaiset tuntisi huomattavaa kiinnostusta eläimiämme kohtaan, usein surullisin seurauksin. Eläimet puolestaan reagoivat usein raivokkaasti UFOn ollessa läheisyydessä. Jotkut tarkkailijat otaksuvat tämän aiheutuvan ko. salaperäisestä aluksesta lähtevästä äänestä, joka on liian korkeataajuinen (tai matala?) ihmiskorvan kuultavaksi, mutta jonka eläimet pystyvät kuulemaan ja jostakin syystä vauhkoontuvat tästä erikoisesta äänestä.

Näin saattaa asianlaita ollakin - tai ainakin osatotuus siitä - mutta se ei paljonkaan selitä erään hevosen tilaa - mahdollisesti toinenkin hevonen liittyy tapaukseen vaikkakin ilman silminnäkijää. Tapauksesta ilmoitti meille väsymätön UFO-tutkija Bill Allan, kotoisin Calgary'sta. Hän lähetti nauhan viime syksyisen Albertan vierailumme jälkeen. Haastateltu henkilö on calgarylainen kiropraktikko, joka on pyytänyt, ettei hänen nimeään mainittaisi. Meillä on hänen henkilöllisyytensä tiedossamme, mutta noudatamme hänen toivomustaan ja kutsumme häntä "tohtoriksi".

Tohtori kertoi tapauksen sattuneen eräänä elokuun loppupuolen iltana noin klo 20, kun hän oli ratsastamassa hevosellaan joen vartta pitkin Calgaryn länsipuolella sijaitsevalla suojelualueella (Sarcee Indian reserve). Taivas oli pilvetön ja tähdet alkoivat näkyä.

"Hevoseni, tamma, tuli yht'äkkiä ilman mitään näkyvää syytä hyvin tarkkaavaiseksi, jäykistyi ja alkoi kakkia, mikä on merkki hermostuneisuudesta. Sitten se vauhkoontui hetkessä aivan villiksi ja rimpuillessaan oli hyvin vaikeasti hallittavissa. Minun oli oltava hyvin varovainen koska vasemmalla puolella oli joki ja oikealla puolella puita ja piikkilanka-aita."

Tohtori kertoi, että hän huomasi tuolloin ilmassa yläviistossa aivankuin omituisen matalalla lentävän pilven. Sillä oli aaltomaiset ääriviivat ja se oli noin 70 jalkaa (n. 21 m) läpimitaltaan. Tohtori ei ensi alkuun kiinnittänyt lähempää huomiota "pilveen" koettaessaan irrottautua levottoman ratsunsa satulasta. Mutta muutaman sekunnin kuluttua hänen huomionsa kiinnittyi siihen täysin kiinteältä vaikuttavan esineen alkaessa äänettömästi ilmestyä näkyville.

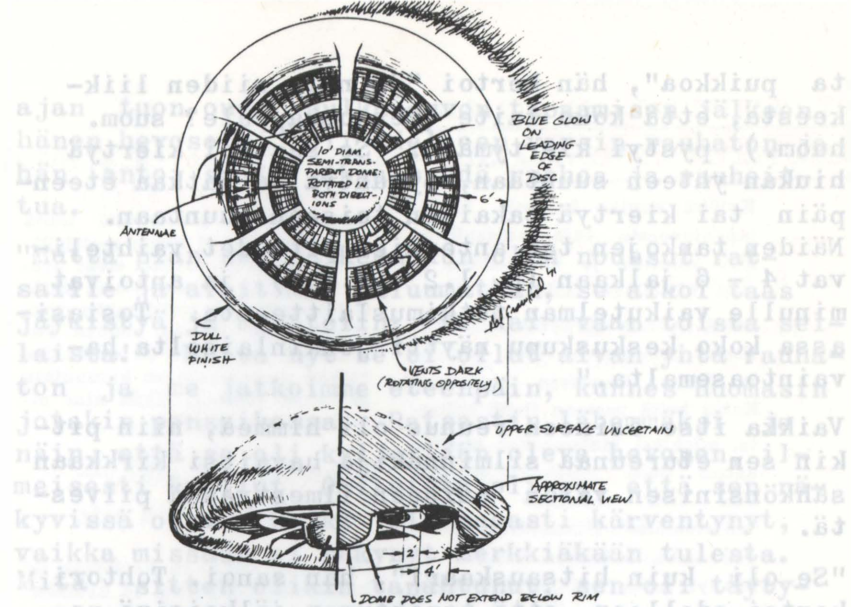
"Se tuli aivankuin tarkkaillakseen, mitä sen alapuolella tapahtui, luullakseni juuri minua he-

voseni selässä", hän sanoi. "Se oli muovia tai lasikuitua muistuttavasta aineesta, väriltään kuin sinertävä teräs tai hopean sininen. Sen alapuoli, jonka pystyin näkemään kokonaan, oli jonkin verran soikea muodoltaan ja siinä oli kaksi pyöreätä ilma-aukon kaltaista rakennetta, kuin sienen alapinta, pyörien vastakkaisiin suuntiin. Pystyin todellakin näkemään niiden pyörimisen, koska ne liikkuivat varsin hitaasti."

Kertomuksessaan Allanille tohtori korosti, että hänen hevosensa villi käyttäytyminen pahasti häiritsi aluksen tarkkailua, mutta että jälkeenpäin hän pystyi järjestämään mielessään pyörineet yksityiskohdat. Hän muisti, että noita kahta aluksi äänettömästi pyörinyttä "kehikkoa" erotti toisistaan jonkinlainen noin 2 jalkaa (n. 60 cm) leveä rakenne (rengasmainen, vrt.kuvia, suom. huom.) ja itse "venttiilit" olivat noin 4 jalkaa (n. 120 cm) leveät. Ne pyörivät aluksen pohjassa olleen jonkin verran neliömäisen ulkonevan keskuskappaleen ympäri.

"Itse en kuullut mitään, mutta ajattelin, mahtaisiko esineestä lähteä ääntä, joka tekisi kipeää hevoseni korvissa, koska tällä hetkellä se ravisteli hyvin raivokkaasti päätään", tohtori kertoi. "Olin siinä määrin vaikeuksissa hevoseni kanssa, että pystyin näkemään vain vilahduksia tapahtuneesta, mutta hetken kuluttua näin esineen lähtevän takaisin pilveensä ja koko muodostelma alkoi nousta kääntyen kohden lounasta. Se liikkui hyvin hitaasti, kiirettä pitämättä, ja liikkeelle lähtiessään pilvi muuttui pyörteisemmäksi ja alkoi hajota. Se jäi vanana jälkeen, kun tuo laite liikkui kohti taivaanrantaa ja katosi."

Nyt tohtori oli vihdoin päässyt pois hermostuneen hevosensa selästä ja suhteellisen rauhallisena hetkenä hänen pidellessään suitsia käsissään hän havaitsi pehmeän värisevän äänen, joka oli peräisin lähtevästä aluksesta. Hän matki tuota ääntä päästämällä huuliensa välistä äänen,

joka muistutti ilmassa edestakaisin nopeassa tahdissa heilutetun kepin viuhuvaa ääntä. Hän arveli, että äänen taajuus oli sama kuin pyörivien "venttiilien" kiertonopeus.

Kun tuolloin Calgary'ssa käymässä olleet White Allan ja ufologi tri Max Edwards (Victoria B.c.) kyselivät tohtorilta lisää yksityiskohtia, tämä piirsi sketsin siitä, mitä oli nähnyt (oheiset kuvat ovat Hal Crawfordin laatimia jäljennöksiä). Hän korosti, ettei minään hetkenä nähnyt aluksen yläosaa, mutta hänellä oli sellainen vaikutelma, että yläreunat kääntyivät ylöspäin ja sisäänpäin.

Pohjapuoli, jonka hän saattoi nähdä selvästi, oli yleisesti ottaen muodoltaan kovera ja käsitti oleellisesti edellä kuvatut kaksi samankeskistä "venttiiliä". "Venttiilit" olivat tummempia kuin aluksen muovimainen runko, jonka läpimitaksi hän arvioi 40 jalkaa (n. 12 m).

Erityisen huomiota herättävä piirre aluksessa oli pohjaosan keskustan ulkonäkö ja toiminta; hän arvioi sen läpimitaksi n. 10 jalkaa (n. 3 m) ja se kiinnittyi aluksen ulkoreunaan suippenevien säteittäisten tukien välityksellä.

"Siitä sojotti kolme tai neljä antennin tapais-

ta puikkoa", hän kertoi "ja näin niiden liikkeestä, että koko laite (keskuskappale? suom. huom.) pystyi kiertymään. Se saattoi kiertyä hiukan yhteen suuntaan, pysähtyä ja jatkaa eteenpäin tai kiertyä takaisin toiseen suuntaan. Näiden tankojen tai antennien pituudet vaihtelivat 4 - 6 jalkaan (n. 1.2 - 1.8 m) ja antoivat minulle vaikutelman tutkimuslaitteesta. Tosiasiassa koko keskuskupu näytti jonkinlaiselta havaintoasemalta."

Vaikka itse esineen reunus oli himmeä, niin pitkin sen etureunaa silminnäkijä havaitsi kirkkaan sähkönsinisen valon esineen ilmestyessä pilvestä.

"Se oli kuin hitsauskaari", hän sanoi. Tohtori kertoi edelleen, että tapahtuman jälkeisinä parina kolmena päivänä hänen hevosensa aristi kovasti päätään ja hän epäili kokemuksen jotenkin vaikuttaneen sen korviin. Valitettavasti kuitenkin vielä pahempaa oli tulossa, mikä viittasi muuhunkin kuin pelkkään äänivaurioon.

Joidenkin viikkojen kuluttua tilanne muuttui ongelmalliseksi, kun tohtori huomasi tulehtuneilta näyttävien täplien puhkeavan hevosen päähän. Muutaman päivän sisällä nämä levisivät alas kaulalle (Snippyn vauriot olivat samoilla kohdin) ja struuman kaltainen turvotus tuli näkyviin.

"Se oli kuin joukko kasvaimia", totesi Bill Allan, joka meni katsomaan hevosta yhdessä Ontarion kasvatusministeriön liikkuvan TV-ryhmän kanssa.

Viimeisen tiedon mukaan ei onnettoman eläimen eläinlääkäri ollut kyennyt selvittämään, mistä oli kyse; näytteitä vaikutuksen alaiselta alueelta tutkitaan.

Tähän jo itsessään hämmentävään tapahtumaketjuun tohtori lisäsi vielä yhden ilmetystä herättävän tapauksen. Hän kertoi, että vielä noin tunnin ajan tuon oudon kulkuneuvon tapaamisen jälkeen hänen hevosensa oli edelleen varsin rauhaton ja hän antoi sille aikaa syödä ruohoa ja rauhoittua.

"Mutta pian sen jälkeen kun olin noussut ratsaille ja aloitimme paluumatkan, se alkoi taas jäykistyä ja ajattelin: "Ei kai vaan toista sellaista!" Mutta nyt se ei ollut aivan yhtä rauhaton ja me jatkoimme eteenpäin, kunnes huomasin jotakin pensaikossa. Ratsastin lähemmäksi ja näin, että se oli kyljellään oleva hevonen, ilmeisesti kuollut. Omituista oli se, että sen näkyvissä oleva kylki oli pahasti kärventynyt, vaikka missään ei näkynyt merkkiäkään tulesta. Mitä sitten olikin tapahtunut, sen oli täytynyt sattua aivan äskettäin, koska tunsin vielä palaneen karvan käryä ja kun laskeuduin alas ja kosketin hevosta, se oli vielä lämmin. Mikään ei myöskään viitannut kuoleman kankeuteen."

Tohtori ei aluksi yhdistänyt tätä löytöään UFO-havaintoonsa. Sen sijaan hän matkan varrella ilmoitti asiasta rutiininomaisesti eräälle tuntemalleen nuorukaiselle, jonka perhe asui lähellä ja he päättivät mennä seuraavana päivänä katsomaan hevosta ja toteamaan, voisiko sitä tunnistaa. Mutta seuraavana päivänä he eivät löytäneet itse hevosta, vaikka löysivätkin helposti raadon jättämän painautuman. Heidän suureksi hämmästykseen paikan ympärillä oleva tiheä kasvillisuus oli ehjää ja koskematonta vaikka oli selvää, että huomattavan raskas kulkuneuvo olisi vaadittu ensinnäkin näin kauas pensaston päästemiseksi ja toiseksi raadon pois kuljettamiseksi.

Maisema oli niin koskematon, että oli aivankuin hevonen olisi ollut nostettu suoraan tuolta paikalta ja hilattu pois ilmateitse!

OUDOT LIIKKUJAT JA VALOILMIÖ

ASKARRUTTAVAT SUKEVALAISIA (Savon Sanomat 16.4.1972)

Kylältä kuuluu kummia. Aluksi tapahtuneesta vain kuiskailtiin. Nyt kummaa jo ihmetellään ja siitä väitellään. Aiheen moiseen antoi kahden järkyttyneenä kotiinsa rynnänneen tytön, Helena ja Raija Mankisen kertomus. Kaksi heitä vastaan tiellä tullutta, miehiksi luulemaansa olentoa katosi tieltä yhtäkkiä samalla kun outo valoilmiö ilmestyi "näyttämölle". Himmeää punertavaa valoa hohtavan esineen on nähnyt myös tyttöjen veli Unto Mankinen.

Outo, havainnontekijöiden vanhempien maanviljelijä Eemil Mankisen ja hänen Aili-vaimonsa kertoman mukaan tyttöjä kovasti järkyttänyt tapaus sattui ensimmäisen pääsiäispäivän iltana lähellä kahtakymmentäyhtä. Siskokset olivat tällöin palaamassa läheisestä naapurista. Helenan ja Raijan ollessa kodistaan enää noin 150 metrin päässä heitä vastaan tuli aivan rintarinnan kävellen kaksi tummiin pukeutunutta miehiltä näyttävää henkilöä. Kun vastaantulijat olivat lähes tyttöjen kohdalla katosivat nämä tieltä Helenalle ja Raijalle käsittämättömällä tavalla sen lyhyen hetken aikana kun heidän katseensa kohdistui yllättäen ilmestyneeseen tien oikealla puolella puiden latvojen korkeudella lentävään himmeää punertavaa valoa hohtavaan esineeseen. Oudon havainnon pelästyttäminä ja järkyttyneinä tytöt juoksivat kotiinsa missä kertoivat tapahtumasta. Maanviljelijä Mankinen kertoo, että hän lähti heti tutkimaan tapahtuma-aluetta löytämättä mitään selitystä tyttöjen kuvaamalle tapahtumalle. Myös outojen liikkujien poistuminen metsään ja naapuritaloon päättyvältä tieltä tulematta ilmi ei tunnu mahdolliselta. Ymmärrettävästi eivät pysty myöskään Helena (14) ja Raija (16) havaintoaan selittämään. Tyttöjen järkytystä on omiaan kuvaamaan se etteivät he vieläkään, vaikka tapauksesta on kulunutkin jo toista viikkoa, lähde ulos pimeän tultua.

Uskoako vai eikö — Sonkajärvelläkin ufo

Mankisen siskosten kertomus on herättänyt naapurien ja kyläläisten keskuudessa monia arvailuja ja väittelyjä. On niitä jotka puntaroivat vakavasti tyttöjen kertomuksen yksityiskohtia ja on niitä jotka pitävät tapahtumaa kertojien mielikuvituksen tuotteena. Helenan ja Raijan kertomusta tukee heidän Unto-veljensä (21) samoihin aikoihin tekemä havainto oudosta hiljaa lentävästä esineestä noin kahden kilometrin päässä hänen ollessa palaamassa autolla Sukevalta kotiinsa Sukevanmäelle.

— Vaikea tuollaisia juttuja on uskoa, mutta kun tuntee kertojat ei enää tiedä mitä tehdä, sanoo Heikkilän talon lähinaapuri maanviljelijä Paavo Savolainen. Hän pitää Unto Mankista miehenä mikä ei tyhjiä horise ja samaan sarjaan hän luokittelee myös Helenan ja Raijan.

Ehkä merkillisintä tapahtumissa on se, että myös Sonkajärvellä kerrotaan ufon liikkuneen. Täällä havainto on tehty viime perjantaina noin kello 23. Hiljaa liikkuva, valoa heijastava esine havaittiin puiden latvojen alapuolella peltoaukeaman kohdalla. Esineen kerrotaan lentäneen ikäänkuin hieman vaappuen ja sen valojen sammuneen muutamien kymmenien sekunttien kuluttua havainnon teosta. Havainnon on tehnyt noin viisikymmentävuotias mieshenkilö. O. H.

VIMANA

PAIKALLISKERHOT:

Helsinki	Timo Pyhälä puh. 650995 os. Pietarinkatu 8 B 11
Jyväskylä	Jouko Vaara puh. 941 - 213405 os. Käyräkatu 5 B 14
Kemi	Kari Kuure os. PL 13 94100 Kemi
Kotka	Osmo Kontula os. 54480 Nokkala
Lahti	"UFO 78" Jorma Leinonen os. Puistokatu 9 A 26 15100 Lahti 10
Lappeenranta	"UFO 66" Tapani Kuningas puh. Uro 71 os. Uro kk
Mikkeli	Matti Kinnunen puh. 26033 os. Sairila Visulahti
Nurmijärvi	Viljo Penttilä puh 204034 os. Nurmijärvi kk
Pori	Jarl Lund puh. 939-15908 os. Valtakatu 5 D
Savonlinna	Pekka Sarnila puh. 23532 os. Rantala 57510 Savonlinna 5
Seinäjoki	Runar Smedlund puh. 961-14719
Tampere	Riitta Halme os. Kuoppamäentie 19 B 10 Nekala
Vaasa	Keijo Muukka puh. 961-211525 os. Hyttystie 5 C 24

Värioffset

VIMANA